

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کیفیت زندگی با سرمایه اجتماعی و پایگاه اقتصادی - اجتماعی (مطالعه موردی: دانشجو معلمان دختر دانشگاه تربیت معلم شهر کرج)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیدعلی هاشمیان فر - استادیار گروه جامعه شناسی دانشگاه اصفهان

سیده مریم حسینی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

خلاصه مقاله:

مفهوم کیفیت زندگی از مفاهیمی است که از نیمه دوم قرن بیستم و از جنبه های مختلف مورد نظر نظریه پردازان شاخه های مختلف علوم اجتماعی قرار گرفته و نهادها و سازمان ها ضمن توجه به این مفهوم، با استفاده از شاخص های متعدد اقدام به سنجش آن نموده اند و تلاش زیادی برای تشخیص عوامل مؤثر بر آن و نیز پیامدهای آن در زندگی فردی و جمعی انسان ها انجام داده اند. با اینکه کیفیت زندگی مفهوم جدیدی نیست و ریشه طرح آن را تا «آثار ارسطو وقتی از رابطه بین کیفیت زندگی هنگام شادی و ارزش های ذهنی افراد سخن می گوید» (مختاری و نظری، 15:1389) پی گیری نموده اند، با این حال در تعریف، همچون بسیاری از مفاهیم دیگری که در ارتباط با زندگی اجتماعی انسان معنا پیدا می کند توافق جمعی وجود ندارد، هر چند اغلب مردم به طور فطری معنای آن را درک می کنند. نظریات و موضوع گیری های متفاوت در این زمینه موجب شده تا برخی آن را مترادف یا احساس خوشبختی دانسته و با ارزش هایی نظیر شادی، موفقیت، سلامتی و رضایمندی مرتبط بدانند و برخی نیز بر درک افراد از حوادث و رویدادهای تأثیر گذار بر زندگی به عنوان کیفیت زندگی یاد کنند، و عده ای نیز بر آن باشند که کیفیت زندگی جنبه های مثبت و منفی زندگی را در کنار هم در نظر می گیرد و دارای چند بعد متعدد است. همچنین تعاریف و استانداردهایی که برای ارزیابی کیفیت زندگی در جوامع مختلف وجود دارند، به دلیل تنوع فرهنگی موجود در جوامع قابل ارزیابی است. اما به طور خاص، گروه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی آن را چنین تعریف کرده است: «دریافت های مشخص فرد از جایگاه زندگی اش با توجه به فرهنگ و نظام ارزشی که در آن زندگی می کند و متأثر از اهداف، انتظارات و استانداردهای مورد نظر است.» (کریملو و همکاران، 74:1389) با این تعریف به نظر می رسد که کیفیت زندگی موضوعی کاملاً فردی بوده و بر درک افراد از جنبه های مختلف زندگی استوار است ولی از آن جایی که فرد جدای از جامعه و زندگی اجتماعی نیست می توان گفت که کیفیت زندگی علاوه بر جنبه های فردی، وجوه اجتماعی مهمی نیز به همراه دارد چنانچه کیفیت زندگی خوب می تواند با ایجادخوشبینی و از بین بردن احساس بی قدرتی و بی اعتمادی در بین مردم فرآیند توسعه را تسریع و ضمن سلامت و سعادت فرد، بقای جامعه را تضمین نماید و متقابلاً تنزل آن فضای بی اعتمادی و بی رغبتی برای مشارکت در زندگی اجتماعی و حتی بروز انواع انحرافات اجتماعی را به دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385553>

